

ВЛАСТИВОСТІ ВІЗУАЛЬНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА СУЧАСНОГО МІСТА

Одним з найважливіших аспектів формування сучасного архітектурного середовища стає його зв'язок з віртуальним простором, подальший розвиток якого відбувається в широкому впровадженні інтелектуальних систем на основі новітніх інформаційних технологій.

В цифрову епоху, коли інформаційні технології застосовуються та впроваджуються на всіх рівнях людської діяльності, сфера архітектурного проектування не стає винятком. Щодня простір трансформується, насичуючись інноваційними технологіями та засобами комунікації. Формуються нові, динамічні, інноваційні, здатні до адаптації та еволюції середовища. Візуально-комунікаційне середовище є одним із таких.

Вперше згадування про архітектурне середовище як комунікаційно відкриту систему виникає в теоретичних дослідженнях і практичних розробках кінця 60-х років в країнах Європи. Паск Г. запропонував модель інтерактивного середовища, в якій комп'ютерні системи, матеріали та простір вступають в діалог з їх користувачем. Розвиток «інтелектуальної архітектури» як інформаційно відкритої, самоорганізуючої кібернетичної системи було частково досліджено Бруді В. Присвятив себе розробці нових «рухомих» міських структур Фрідман І. Досліджували засоби візуальної інформації в якості елементів архітектурно-просторового середовища міста Костенко А. Я., Добріцина І. А. Дубинський В. П. розглядає прилади та пристрої штучного освітлення не тільки як об'єкти світло-кольорового середовища, але й як елементи формування системи візуально-комунікаційного середовища.

Аналіз теоретичних розробок показує, що всі ці автори розглядають візуально-комунікаційне середовище з позиції однієї її функціональної характеристики: орієнтації, накопичувача інформації, інформування тощо, не розглядаючи її комплексно та в цілому. Також неосвітлені питання використання інноваційних технологій та різноманітних медіа-засобів, що є дуже актуальними в цифрову епоху.

Формування візуально-комунікаційного середовища сучасного міста не може бути відокремлене від архітектурно-планувальної діяльності. Питання збереження архітектурної спадщини, історичної реконструкції, безпеки, гуманізації середовища, організації руху потоків людей і транспорту традиційно відносяться до архітектури, тому вона бере активну участь у процесі створення нового інформаційного простору, як в містобудівному масштабі, так і на рівні окремих об'єктів.

Головними структуро-формуючими елементами візуально-комунікаційного середовища сучасного міста є візуально-комунікаційний

«каркас» та візуально-комунікаційна «тканина». Візуально-комунікаційний «каркас» – це основний засіб виявлення і формування візуально-комунікаційного середовища сучасного міста, який чітко виявляє ієрархію композиційних осей та візуально-комунікаційних вузлів. Візуально-комунікаційна «тканина» – це ті інформаційні елементи, візуальні засоби та об'єкти, що нанизуються на візуально-комунікаційний «каркас» міста. Розвиток візуально-комунікаційного середовища, адаптивного до потреб користувачів, відбувається разом з впровадженням інноваційних засобів, пристроїв та технологій. Але разом з тим таке середовище гармонійно поєднується з існуючою історично-складеною структурою міста.

Сьогодні архітектура стає не тільки реальністю, яку ми бачимо, але вона стає живим організмом, який ми сприймаємо всіма органами почуттів. Комп'ютерні технології активно впроваджуються в архітектуру, що сприяє створенню унікальної візуально-комунікаційної тканини міста. Ця тканина є не просто трансформованою системою, а гнучкою, здатною змінюватися в режимі реального часу і пристосовуватися до запитів людини та різних процесів його життєдіяльності.

Візуально-комунікаційне середовище – це складна багаторівнева система взаємозв'язку візуально-комунікаційного «каркасу» та візуально-комунікаційної «тканини», які сформовані засобами і методами інтерактивних технологій. Це унікальне середовище вимагає особливої уваги: воно представляє знакову і текстову інформацію в новому вигляді, укладаючи її в штучні цифрові програмні візуальні оболонки. Тому вивчення цього середовища безумовно актуально і вимагає глибоких професійних досліджень, що можливо вирішити тільки на основі розробленого комплексного візуально-комунікаційного генерального плану міста.

Окунєва О. Б., асп.

Харківська державна академія дизайну та мистецтв

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ СИСТЕМИ ПАРТИЦИПАЦІЇ В ПЛАНУВАННІ МІСЬКИХ ГРОМАДСЬКИХ ПРОСТОРІВ

Останнім часом в Україні можна відчути небачене досі піднесення громадського активізму, зокрема в сфері розвитку міст. Усе частіше з'являються новини про реалізовані громадами проекти, про успішні низові ініціативи, про вдалий краудфандинг для міського благоустрою і так далі. В той же час збільшується і кількість скандальних історій проектів, які лобіюються владою і про які не знає, або на які не може повпливати місцева громада. Подібна активність зумовлена, в першу чергу, початком розвитку громадянського суспільства, про яке в Україні настільки широко заговорили лише в останні кілька років.